

De-atâtea ori...

Danab

De-atâtea ori ai stat plângând
În ceas de neputință...
Și-n mijlociri prin Duhul Sfânt
Cereai cu lacrimi, suspinând,
O sfântă biruință!

De-atâtea ori când ai căzut
Sub cruce, sub povară,
Isus, Prieten nevăzut
Ți-a dat puteri când ai cerut,
Și-n suflet, primăvară!

De-atâtea ori, plângând ai spus:
"Mi-e greu să urc Părinte...
De spinii răi eu sunt străpuns,
Pe calea care duce-n sus
N-am lacrimi nici cuvinte!"

"De preț ești înaintea Mea...
La Golgota, privește!
Oricât ar fi crucea de grea
Nici când nu te lăsa de ea,
Când cerul te iubește!

Acolo sunt doar mângâieri
Și primăveri cu soare
Chiar dacă suferi în tăceri
Și dor așa de mult, dureri:
Dar toate-s trecătoare!

Eu sunt cu tine-n văi adânci
Și pe-nălțimi de Stâncă!
Sunt lângă tine chiar și-atunci
Când ești descurajat și plângi,
Să-ți șterg lacrim-adâncă...

De-atâtea ori ai stat plângând
În ceasul neputinței,
Curând tu vei zbura.. curând
Ca-n stol de porumbei.. cântând
Spre locul porumbiței!"